

هست ما در نیستی مطلق است

بستی تو هست ما را در نیستی مطلق
بستی مراد ما را بر شرط بی‌مرادی
-مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۲۹۳۵

پند مولانا عطر روح نوازیست که جاذب و دلبر را مست می‌کند و مرا به سوی نیستی می‌کشاند. آنجاییکه عدم نام دارد و پناه مطلق است. آنجاییکه هیچ من‌ذهنی وجود ندارد تا خودنمایی کند و هستی بسازد. حتی اگر بی‌مراد شدم ایمان دارم که مراد واقعی در فضای اطراف بی‌مرادیست تا از همانیدگیها و هستی مجازی پرده بردارد و سخن بگوید.

کاشکی هستی زبانی داشتی
تا ز هستانز پرده‌ها برداشتی
-مولوی، مثنوی، دفتر سوم، بیت ۴۷۲۵

خدایا می‌دانم که کارگاه تو نیستی مطلق است و بازگشت من به سوی توست. همه طلبم، همه مرادم تو هستی پس غیر تو هیچ نمی‌خواهم و در دام سبب‌سازی ذهن و کارافزایی و زیانکاری‌هایش نمی‌افتم.

بازگرد از هست سوی نیستی
طالب ربی و ربانیستی
-مولوی، مثنوی، دفتر دوم، بیت ۶۸۸

کارگاه صنع حق چون نیستی است
پس برون کارگه بی‌قیمتی است
-مولوی، مثنوی، دفتر دوم، بیت ۶۹۰ **خوانش نیستی‌ست و بی‌قیمتی‌ست صحیح است.**

کارگاه خدا که فضای بی‌نهایت و ابدیت است، بی‌نشان و تهی‌ست و به صورت ۹۹/۰ خلاء خودش را در ما نفوذ داده است. پس ما هر لحظه باید سینه را شرح دهیم و بکوشیم از فضای عدم و انبساط خارج نشویم. حتی اگر بی‌مراد شدیم، مریض و برشکسته شدیم، فضا باز کنیم تا استاد استادان خدای صمد بیاید و ما را از جسم بینی در نقشها و بازیهای دنیا بی‌نیاز کند. ما بدانیم هر جا کم بیاییم و نیست شویم او بیشتر به ما دسترسی دارد تا ما را از جنس خودش، صمد کند و افزونی عشق و خردش را در جانمان بریزد.

چون شنیدی شرح بحر نیستی
کوش دایم تا بر این بحر ایستی

چونکه اصل کارگاه آن نیستی است
که خلاء و بی‌نشان و تهی است

جمله استادان پی اظهار کار
نیستی جویند و جای انکسار
-مولوی، مثنوی، دفتر ششم، ابیات ۱۴۶۶ الی ۱۴۶۸

لاجرم استاد استادان صمد
کارگاهش نیستی و لا بود

هر کجا این نیستی افزونتر است
کار حق و کارگاهش از سر است.
-مولوی، مثنوی، دفتر ششم، ابیات ۱۴۶۹ الی ۱۴۷۰

بیاییم سپاسگزار جناب شهبازی باشیم که چشم کور من‌ذهنی ما را با ابیات مولانا شفا داد و با نور عدم آشنا کرد. بیاییم از ستیزه‌گری دور باشیم و من‌ذهنی خود را رسوا کنیم تا نیست شود و مثل فرعون ستمگر رویمان به هستی و دنیای گذرا نباشد.

رو به هستی داشت فرعون عنود
لاجرم از کارگاهش کور بود
-مولوی، مثنوی، دفتر دوم، بیت ۷۶۴

در پناه عشق الهی باشید
دیبا از کرج